Her Hafta Cumartesi Günleri Çıkar
Sayı: 94 12 Şubat 1966 50 Kuruş

ZIPZIP

7 den 77 ye kadar her gencin mecmuası

Yeni bir macera "Fırtına Kız„

...Ve yeni bir seri:
"Hayvanları Tanıyalım,

CANAVARIN GÖLGESİ

Gazeteci Rik, Cezaevindeki hücresinde beraber bulunduğu iki hükümlü'nün durumunu dikkatle incelemektedir.

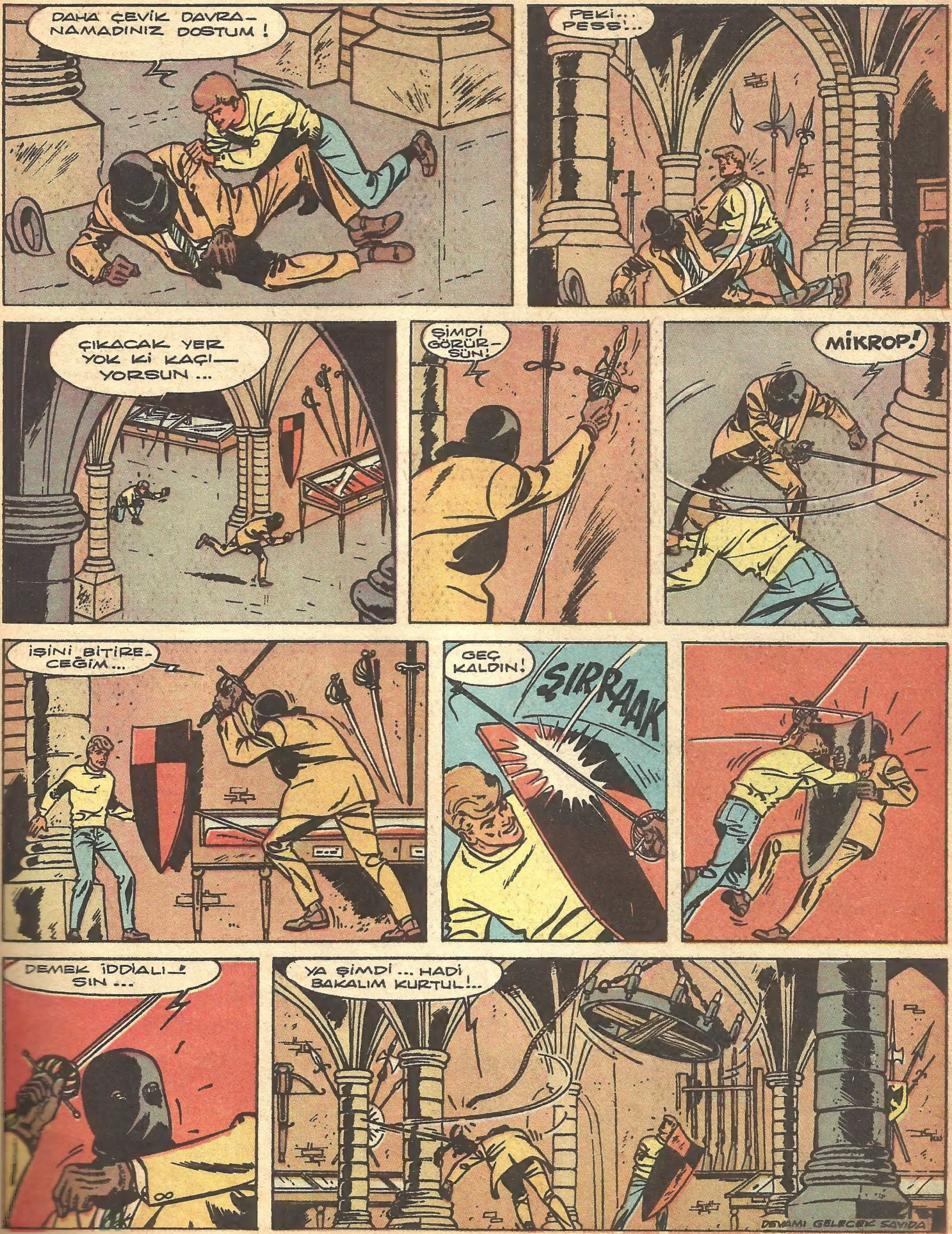
DAHA ÇEVİK DAVRA-
NAMADINIZ DOSTUM !
PEKİ... PESS!...
ÇIKACAK YER YOK Kİ KAÇI-YORSUN ...
ŞİMDİ GÖRÜR-SÜN!
MİKROP!
İŞİNİ BİTİRE-CEĞİM...
GEÇ KALDIN!
ŞIRRAAK
DEMEK İDDİALI-SIN ...
YA ŞİMDİ ... HADİ BAKALIM KURTUL!..
DEVAMI GELECEK SAYIDA

GECE SEFERİ

Yarışçı Con, "İlkin" adlı çocuğu kandırıp kötü işlerde kullanan bir şebekenin peşindedir ...

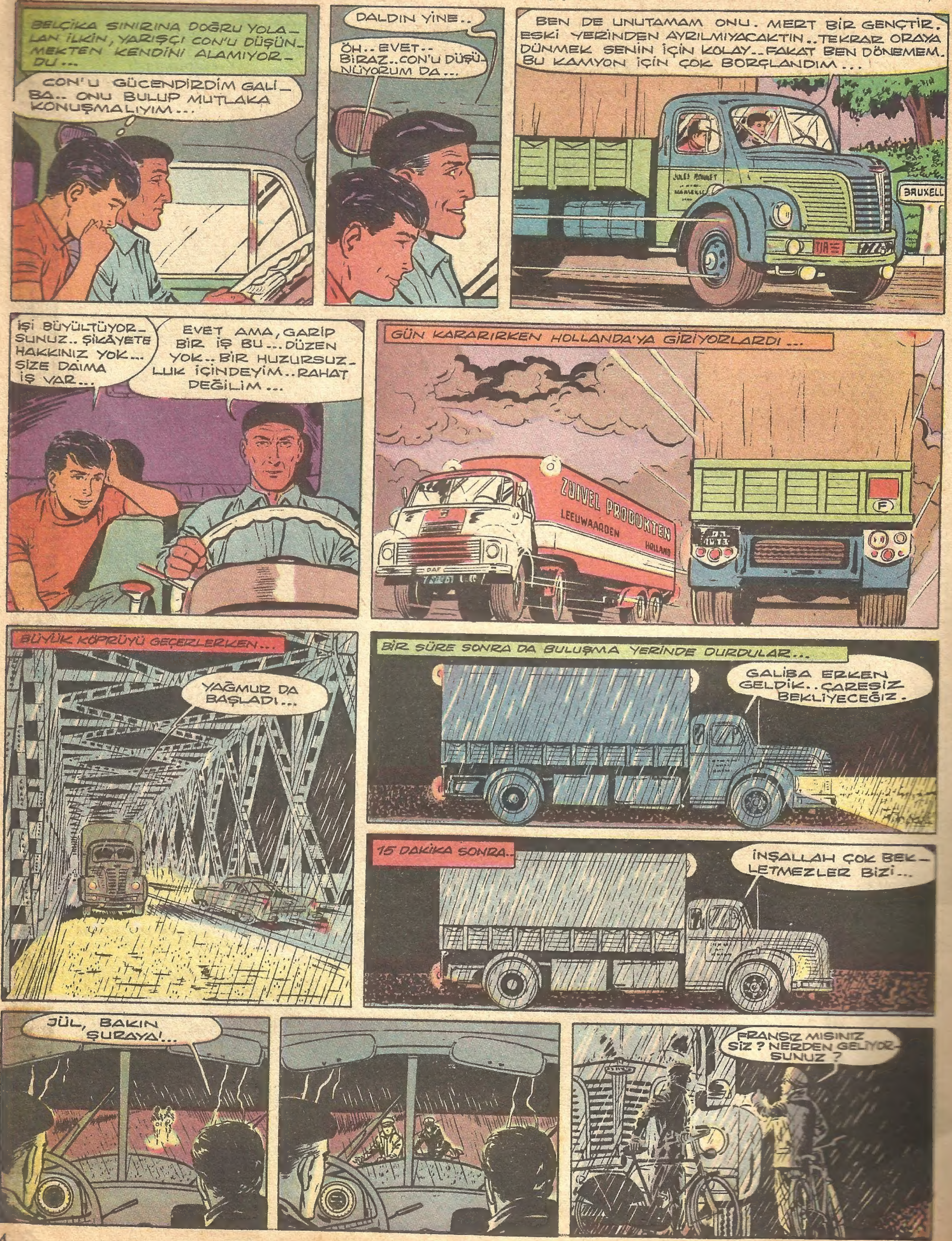

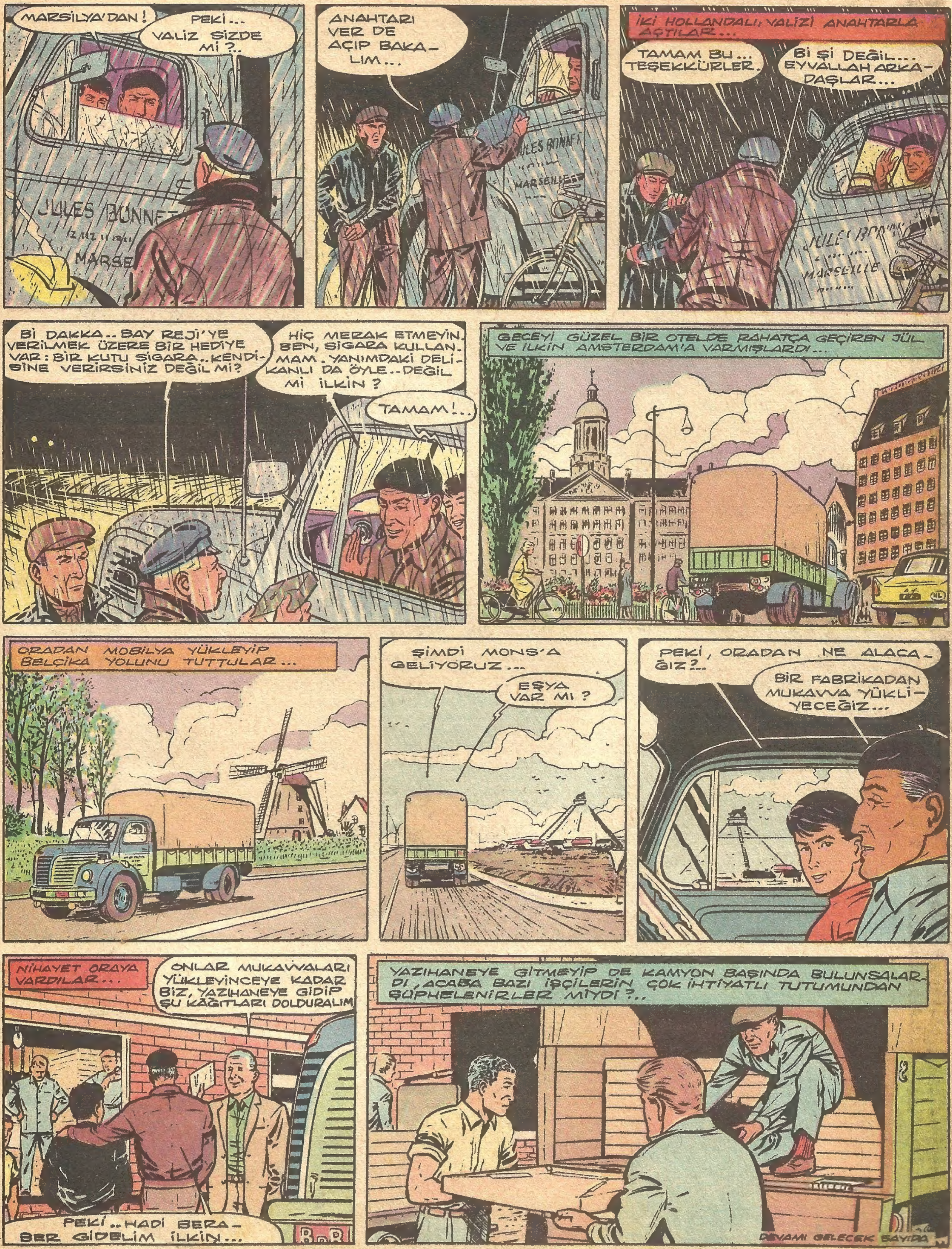
MARSİLYA'DAN!
PEKİ... VALİZ SİZDE Mİ?..
ANAHTARI VER DE AÇIP BAKALIM...
JULES BONNET
MARSEILLE
İKİ HOLLANDALI, VALİZİ ANAHTARLA AÇTILAR...
TAMAM BU... TEŞEKKÜRLER.
Bİ Şİ DEĞİL... EYVALLAH ARKADAŞLAR...
Bİ DAKKA.. BAY REJİ'YE VERİLMEK ÜZERE BİR HEDİYE VAR: BİR KUTU SİGARA.. KENDİSİNE VERİRSİNİZ DEĞİL Mİ?
HİÇ MERAK ETMEYİN. BEN, SİGARA KULLANMAM. YANIMDAKİ DELİKANLI DA ÖYLE.. DEĞİL Mİ İLKİN?
TAMAM!..
GECEYİ GÜZEL BİR OTELDE RAHATÇA GEÇİREN JÜL VE İLKİN AMSTERDAM'A VARMIŞLARDI...
ORADAN MOBİLYA YÜKLEYİP BELÇİKA YOLUNU TUTTULAR...
ŞİMDİ MONS'A GELİYORUZ...
EŞYA VAR MI?
PEKİ, ORADAN NE ALACAĞIZ?..
BİR FABRİKADAN MUKAVVA YÜKLİYECEĞİZ...
NİHAYET ORAYA VARDILAR...
ONLAR MUKAVVALARI YÜKLEYİNCEYE KADAR BİZ, YAZIHANEYE GİDİP ŞU KAĞITLARI DOLDURALIM
PEKİ.. HADİ BERABER GİDELİM İLKİN...
YAZIHANEYE GİTMEYİP DE KAMYON BAŞINDA BULUNSALARDI, ACABA BAZI İŞÇİLERİN ÇOK İHTİYATLI TUTUMUNDAN ŞÜPHELENİRLER MİYDİ?..
DEVAMI GELECEK SAYIDA

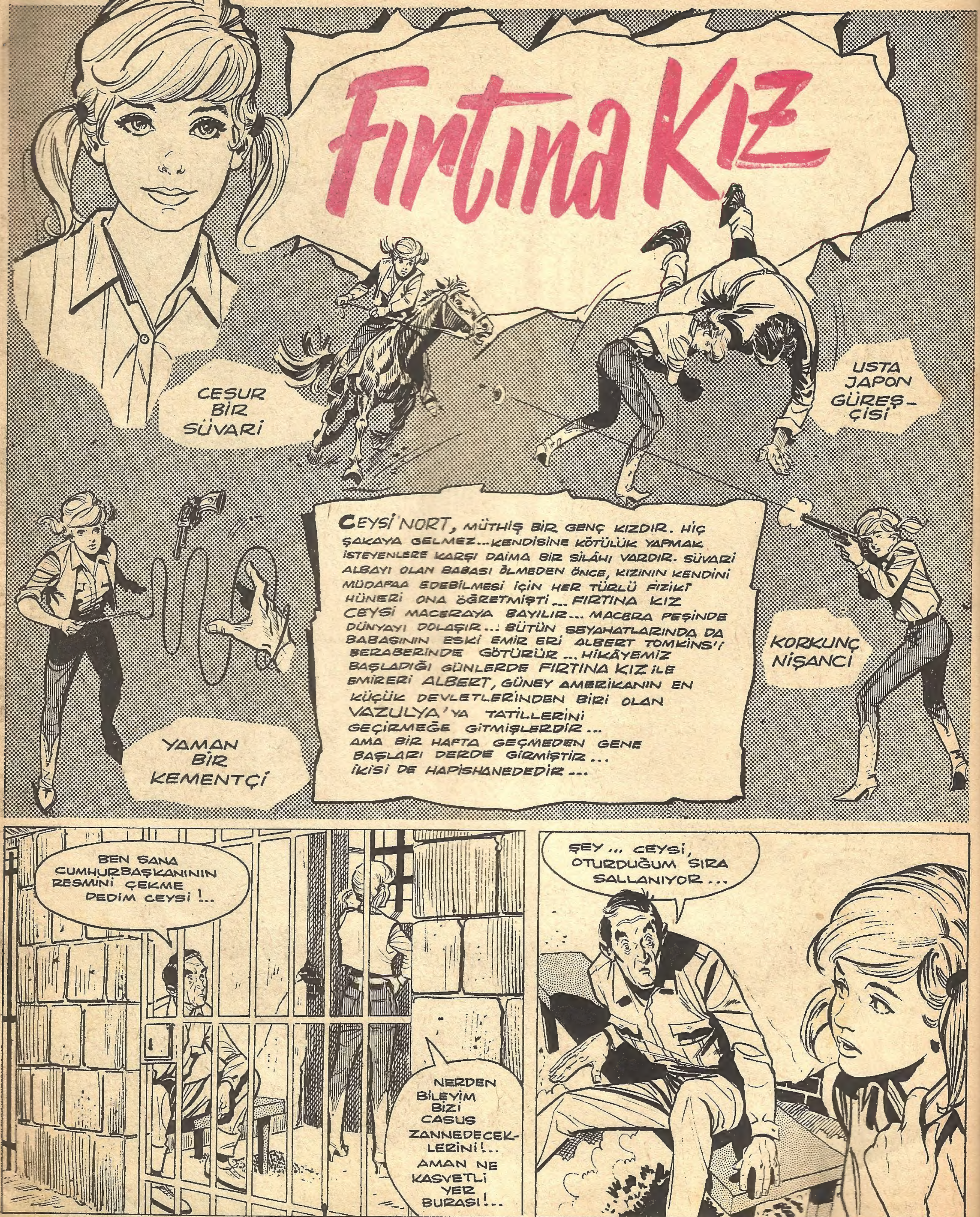
Fırtına Kız
CESUR BİR SÜVARİ
USTA JAPON GÜREŞÇİSİ
CEYSİ NORT, MÜTHİŞ BİR GENÇ KIZDIR. HİÇ ŞAKAYA GELMEZ...KENDİSİNE KÖTÜLÜK YAPMAK İSTEYENLERE KARŞI DAİMA BİR SİLÂHI VARDIR. SÜVARİ ALBAYI OLAN BABASI ÖLMEDEN ÖNCE, KIZININ KENDİNİ MÜDAFAA EDEBİLMESİ İÇİN HER TÜRLÜ FİZİKÎ HÜNERİ ONA ÖĞRETMİŞTİ ... FIRTINA KIZ CEYSİ MACERAYA BAYILIR... MACERA PEŞİNDE DÜNYAYI DOLAŞIR...! BÜTÜN SEYAHATLARINDA DA BABASININ ESKİ EMİR ERİ ALBERT TOMKINS'İ BERABERİNDE GÖTÜRÜR ... HİKÂYEMİZ BAŞLADIĞI GÜNLERDE FIRTINA KIZ İLE EMİRERİ ALBERT, GÜNEY AMERİKANIN EN KÜÇÜK DEVLETLERİNDEN BİRİ OLAN VAZULYA'YA TATİLLERİNİ GEÇİRMEĞE GİTMİŞLERDİR... AMA BİR HAFTA GEÇMEDEN GENE BAŞLARI DERDE GİRMİŞTİR... İKİSİ DE HAPİSHANEDEDİR...
KORKUNÇ NİŞANCI
YAMAN BİR KEMENTÇİ
BEN SANA CUMHURBAŞKANININ RESMİNİ ÇEKME DEDİM CEYSİ !..
NERDEN BİLEYİM BİZİ CASUS ZANNEDECEKLERİNİ!.. AMAN NE KASVETLİ YER BURASI!..
ŞEY ... CEYSİ, OTURDUĞUM SIRA SALLANIYOR ...

MERHABA!... SEN DE NEREDEN ÇIKTIN?
BEN, PEPE... ÜÇ GÜNDÜR YERİ KAZIYORUM... AMA HÜCREMDEN BAŞKA HÜCREYE ÇIKMIŞIM...
SAĞLIK OLSUN PEPE!...
ÖYLE AMA, MEMLEKETİM N'OLACAK SENYORİTA?.. CUMHURBAŞKANI'NI GÖRMEK İSTEDİM, DELİ DİYE HAPSE ATTILAR.
O ESNADA GARDİYAN İÇERİ BAKTI.
BU DELİ, BURAYA NASIL GİRDİ?
İÇERİ GİR DE KENDİSİNE BİR SOR BAKALIM...
AMA GARDİYAN TUZAĞA DÜŞMÜŞTÜ... CEYSİ'NİN JAPON GÜREŞİ UZMANI OLDUĞUNU BİLMİYORDU...
AAYY!
HOPPAA!... DÜŞÜNCE, ANAHTARLARI AL ALBERT!
PEKİ CEYSİ!...
DERDİNE YAN AHBAP!
HADİ GEL ALBERT... DOĞRU ŞEHİRE GİDİYORUZ!
DIŞARDA...
İŞTE HARİTA SENYORİTA... PEPE'Yİ DİNLEMİYORLAR... SİZ MEŞGUL OLUN BUNUNLA...
CEYSİ, HARİTAYI AÇTI...
BANA SORARSAN BU PEPE, ZAVALLI ADAMIN BİRİ...
O ESNADA BİRDEN...
İMDAAT!...
PEPE'NİN SESİ BU... ÇABUK ALBERT...
HARİTA NERDE? ÇABUK SÖYLE!...
BENDE DEĞİL DEDİM YA!... DURUN BOĞACAKSINIZ!
DEVAMI GELECEK SAYIDA

HAYVANLARI TANIYALIM

Hayvanlar Dünyasının gerçek ve güçlü kralı:

ASLAN

Aslan gerçekten hayvanların kıralıdır. Çünkü kırallık tacını aslan bileğinin hakkıyla kazanmıştır... Cesaretiyle kazanmıştır. Aslan kıraldır çünkü "tektir". Çünkü dünya üzerinde bir tek tip aslan vardır.

Aslan zalim midir? Aslan öldürür. Bu bir gerçektir. Bütün etoburlar yaşamak için öldürürler. Antilop olmasa, camus olmasa, zebra olmasa aslan nasıl yaşardı? Yavruları ve dişisi neyle yaşardı?..

Aslan insan yer mi? Bir çok avcılar aslanın insan yediğini söylerler. Ama aslında aslan ancak yaşlandıkça insanı keşfeder. Bir gün bakarsınız yaralanmıştır. Ya da sırf bir tesadüf eseridir. Aslanın pençesi bir insana çarpıverir. Aslan bu avdan pek hoşlanır. Çünkü insan ceylandan çok daha süratlidir. Yaban domuzundan da çok daha az tehlikelidir. İnsanın eti aslana... lezzetli gelir. Ve başka bir insan görünce onu da bir pençede alaşağı eder.

Ama bu uzun sürmez.

Aslan hayvanların kıralıdır. Kuvvetine çok büyük güveni vardır... Yavruları kendilerini müdafaa edebilecek duruma gelinceye kadar erkek aslan da dişi aslan da onların yanından bir dakika bile ayrılmazlar. Fotoğrafta iki küçük ve sevimli aslan yavrusu görülüyor.

ÖZELLİKLERİ :

Eskiden aslan Afrika'nın her tarafında ve Asya'nın Güney bölgesinde mevcuttu. Eski Yunanistan'da bile aslan vardı. Günümüzde ise aslana ancak Afrika'da büyük Sahra'nın güneyinde rastlanmaktadır. Kongo'da ve Güney Afrika'da aslan kalmamıştır. Niçin? Çünkü bu muştesem hayvanlar avcıların silâhlarından kurtulamamışlardır.

Aslan orta boydaki ot yiyen hayvanları tercih eder. Bunların arasında antiloplar, ceylanlar, zebralar vardır. Aslan zürafaya her zaman saldırmaz. Çünkü zürafa aslandan daha süratlidir. Üstelik aslan zürafanın çiftesinden çok korkar. Kuraklık olunca ot yiyen hayvanlar aslanın bulunduğu bölgeden ayrılıp başka yerlere giderler. O zaman aslan köylere yaklaşır. Kuzu, keçi, inek gibi ehli hayvanlara saldırır.

Çünkü insan kolay kolay hazmedilecek yaratıklardan değildir.

Ama bu nadirdir. Çünkü aslan geceleri avlanır. Gündüzleri dünyanın en sakin yaratığıdır. Kenya yollarında aslanlara rastlayan bu manzarayı merakla seyrederler. Aile halinde bile olsa aslan kaçmaz. Bütün haşmetiyle insanlara bakar, o kadar.

Gece olunca iş değişir. Aslanın sakinliği artık bir hatıradan ibarettir. Artık hayat mücadelesi başlamak üzeredir. Aslan otların arasında bir yere saklanır. Avını beklemeğe başlar. Sabırla bekler. Sonra bir sıçrayışta avının üstüne atlar. Onu ezer. Karnını deşer. Sonra da alıp götürür. Ama diyelim ki aslan bir sıçrayışta avını yakalayamadı. Iska geçti. Aslan için bir kazadır bu. Israr etmez. Çünkü aslan sırtlan değildir. Yüce gönüllüdür. Avının kaçmasına sadece seyirci kalır. Tekrar yerine geçer ve başka bir av beklemeğe başlar.

İki aslan yavrusu babalarının öldürdüğü bir zebrayı yiyorlar. Aslanlar hiç bir zaman öteki hayvanları öldürmek için öldürmezler. Ancak yiyecek ihtiyaçlarını gidermek için öldürürler.

BUNLARI BİLİYORMUSUNUZ :

Yaşlı bir aslan koku alma özelliğiyle bir Avrupalı beyazı bir yerliden ayırd eder.

Aslan, Mançurya kaplanından sonra Etoburlar familyasının en büyük hayvanıdır. Uzunluğu : burnunun ucundan kuyruğunun ucuna kadar üç buçuk dört metredir.

Erkek aslan 250 kilo ağırlığındadır. Bu ağırlık çok zaman aslanın aleyhindedir. Ayağına küçücük bir diken battı mı felâkettir. Dikeni çıkaramaz. Çıkaramayınca da dikenin battığı yer yara olur. Aslan sakat kalır. Bu durumda da aslan avlarına saldıramaz. Bu da bir aslanın ölümü demektir. Aslan bunu çok iyi bildiğinden ormanda ve çalılıklarda çok büyük bir dikkatle ilerler.

Aslan en çok 20-25 yıl yaşar. Doğduğu zaman kedi büyüklüğünde olan aslan yavrusu altı ay annesinin memesini emer. Üç yaşına gelince erkek aslanın yelesi çıkmağa başlar. Yedi yaşında ergenlik çağına ulaşır.

Gelecek hafta : AYI

SİYAH TILSIM

Sirk'te çalışan küçük Tedi, bir tuzuktan kurtulup ötekine düşürülmektedir. Onu çekemiyenler vardır.

SİRK ADAMLARI, OLUP BİTENLERE AKIL ERDİREMEMİŞ, DONUP KALMIŞLARDI...
İNANILIR ŞEYLER DEĞİL... SANKİ BİR RÜYA GÖRMÜŞÜZ GİBİ...
TED 'LE MAJİ, ENDRA'NIN YANINA GİTTİLER...
ENDRA, ARTIK TEHLİKE GEÇTİ DEĞİL Mİ ?..
OOHH.. ŞİMDİ RAHAT NEFES ALABİLİYORUM...
GOPAL, KALABALIK ARASINA KARIŞARAK YİNE KAÇMAĞA MUVAFFAK OLMUŞTU...
EFENDİMİZ, BENİ BAĞIŞLAYIN... BİR SEFİL, BİR ALÇAK'IM BEN... TOPRAZLARI TOPRAK SAHİBİ OLMALARI PLÂNINIZIN UYGULANMASINDA BİZ, GENİŞ ARAZİ SAHİPLERİNİN BAŞKALARINA ÖRNEK OLMAMIZI İSTEMİŞTİNİZ.. BÖYLECE TOPRAKLARIN HEMEN HEMEN HEPSİ, TOPRAKSIZ HALKA DAĞITILDI... FAKAT BEN, GERÇEK DUYGULARIMI GİZLEDİM. BU İŞTEN MEMNUN DEĞİLİM. DOLAYISIYLE GOPAL'LE İLİŞKİ KURDUM... TOPRAKLARIMI GERİYE ALACAĞINI VÂDETTİ... BİR MÜDDET SONRA DA MİHRACEYİ ONUN ÖLDÜRDÜĞÜNÜ ÖĞRENDİM...
İLK İSYANIN ELEBAŞISI DA O İMİŞ. AVRUPADA BULUNDUĞU SIRADA, BURANIN MEMNUN OLMAYAN HALK KİTLELERİNİ KÖRÜKLEDİM VE BÜTÜN BUNLARDAN SORUMLU OLARAK SİZİ GÖSTERDİM... İSYAN İÇİN HER ŞEY HAZIR OLUNCA, TOKBURGER SİRKİNİ YANAGAR'A GETİRTMEĞE SİZİ İKNA ETTİM... GOPAL, UYDURMA BİR AD'LA BU SİRKİN ADAMLARI ARASINDAYDI... TOPRAK REFORMUNA KARŞI OLANLARIN NEREDE BULUNDUKLARINI O BİLİYORDU...
ONLAR, GOPAL'IN SÖZLERİNDEN VE ENDRA'NIN DA ORTAYA ÇIKIŞINDAN CÜRET BULDU VE DAVALARINA İNANDILAR. İŞTE, SİZİN DE HAZIR BULUNACAĞINIZ BU GECEKİ TEMSİLDE İSYAN HAREKETİNE BAŞLAMA KARARI VERİLDİ...
CEZANIZI ÇEKECEKSİNİZ...
HALK, AYPUR'UN İTİRAFLARINI HAYRETLE DİNLEMİŞTİ.. FAKAT RACA'NIN KENDİLERİ ALEYHİNDE BİR HAREKETE GİRİŞMESİNDEN KUŞKULANMIŞTI...
BİR UĞULTU BAŞLADI.. RAMA ORTAYA ÇIKTI...
HEPİNİZİ BARIŞ VE KARDEŞLİĞE ÇAĞIRIYORUM... BU ADAM İĞRENÇ OLMAKLA BERABER SUÇLARINI SİZE AÇIKLADI.. BARIŞTAN, ADALETTEN AYRILMAYIN...
ENDRA, BU GERÇEKLERİ ÖĞRENMİŞ, SARSILMIŞTI...
DEMEK BEN, YAKINLARIMIN KAATİLİ İLE DOKUZ YILI BİRARADA GEÇİRDİM?...
ENDRA, BAKIŞLARINI ÇEVRESİNDE GEZDİRDİ... GOPAL'I ARAŞTIRIYORDU.. GÖREMEYİNCE YERİNDEN FIRLADI...
DIŞARIYA ÇIKINCA ÂSİLERDEN BİRİNİN ELİNDEKİ HANÇERİ KAPTI...
NERDE O ?..
GOPAL...
ALÇAK!..
VİCDANSIZ!..
DEVAMI GELECEK SAYIDA

Gergedanlar eşekleri sırtlarında taşıyorlardı

Göklerde uçarken kanat seslerinin çırpınışları bile duyulmayan melekler, oradan oraya gidip geliyorlardı.

Duvarları sanki zümrüttten yapılmıştı. Onları sarmaşıklar çepeçevre sarmıştı. Göze görünen ağaçların, kökleri havadaydı; Dalları ise aşağıya doğru uzanmış ve etrafı gölgelemişti. Adları "Tuba" olan bu ağaçlar, görülecek şeylerdi.

Buz gibi kaynaklardan sular gürül gürül akıyor, insan ayağa değmemiş çimenler, göz alabildiğine uzanıp gidiyordu.

Hava, dünyada koklanan hava değildi. Toprak başkaydı. Yenilip içilen şeyler de bambaşkaydı. Gül bahçelerinin üstüne düşen çiğ damlaları adeta katılıp birer inci tanesi olmuşlardı. O yerde herşey saydamdı, su gibiydi, bir taraftan öbür taraf görünüyordu. Burada çekememezlik yoktu. Kıskançlık yoktu. Düşmanlık bilinmiyordu. Kediler farelerle düşüp kalkıyor, arslanlar fillerle şakalaşıyor, gergedanlar eşekleri sırtlarında taşıyorlardı.

İlk yaratılan insan, işte bu Cennet'te, yaşıyordu. Melekler elinden şerbetler içerek, tadı hiçbir meyvada bulunmayan, türlü yemişlerden tadarak, Hazreti Adem bu güzel yerde tek başına günlerini geçiriyordu.

Adem'e bir gün bir melek geldi ve bir testi şerbet sundu. Adem bunu bir solukta içip sonra da derin bir uykuya daldı... Uyandığı zaman, kendisine uyumadan görünen meleğin başı ucunda onu beklediğini farketti.

Melek:

-"Ya Adem, başını kaldır."

Dedi.

Adem doğruldu. Melek eliyle onun yanında yatan bir yaratığı işaret etti. Gerçekten de Adem'in hemen yanında bir başka yaratık belirmişti.

İlk babamız gözlerini uğuşturarak:

-"Kim bu?"

Diye sordu.

Melek susmuştu.

Adem o zamana kadar hiç görmediği, beyaz tenli, uzun siyah saçlı mahlûka dikkatle baktı baktı sonra:

-"Bildim" dedi. "Bu kadındır."

Melek:

-"Adı ne olsun?"

Diye sorunca Adem babamız:

-"Havva olsun."

Dedi.

Bu söz üzerine ilk anamız da silkinerek uyandı. Yanında iri yapılı, keskin gözlü, uzun gür sakallı Adem'i görünce, gülümsedi...

Adem ile havva birbirlerine sanki yüz yıllardır hasretmişler gibi sevgiyle bakışırlarken tam o sırada kulaklarına gür bir ses doluverdi.

Bu Tanrı'nın sesiydi.

-"Ey Adem ile Havva" diyordu ses... "Bu Cennet sizindir. Orada ne arzu ederseniz bulacaksınız. Yiyip içip geziniz. Yalnız şu buğday ağacına sakın yanaşmayınız Onun tanelerini yerseniz sonra Cennetim'den mahrum kalırsınız..."

Adem ile Havva, bu birbirini çok seven iki insan, o güzel Cennet'te yıllar boyunca mesut bahtiyar yaşayıp giderlerken bir gün karşılarında Şeytan'a gördüler. Şeytan'ın Cennet'e girmesi yasaktı. Fakat o ne yapıp yapıp Cennet'in kapısını bekleyen Tavus Kuşunu kandırmış ve sonra yılanı da yanına almıştı. Yılan o zamanlar, bugünkü gibi değildi. Tıpkı deve gibi dört ayaklı, uzun boyunlu ve iri yarı bir hayvandı.

Şeytan onları görünce yerlere kadar eğildi:

-"Ey Cennet Kurucuları! Böyle sere, serpe dolaşıp duruyorsunuz ama biliyormusunuz ki birgün sizler de ihtiyarlıyacaksınız. O zaman eliniz, ayağınız tutmaz olacak ve nihayet ölüp gideceksiniz. Oysa şuradaki buğday tanelerinden yiyecek olursanız o zaman ebedî yani sonsuz hayata kavuşacaksınız..."

Dedi.

Adem derhal:

-"Olmaz öyle şey biz o yasak meyvadan yemeyiz. Onu bize Tanrı menetti."

Diye itiraz etti.

Şeytan ısrarla:

-"Amma birgün öldü diyecekler ve sizi toprağa gömecekler. Ah sizlere yazık olacak o zaman..."

Diye konuşmakta devam ediyordu:

-"Tanrı zaten sizleri akıllı mısınız, aptal mısınız diye bir sınava tabi tutmak için o yasağı koydu."

Diyordu.

Adem'de Havva'da da esaslı bir şüphe uyanmıştı. İstemeye istemeye, Şeytan'a uyup onun peşine takıldılar ve buğday ağacının yanına kadar geldiler. Önce buğday tanelerinin tadına Havva baktı. Onu Adem takip etti.

İşte tam bu sırada ikisinin de hayretten ağızları açık kaldı. Çünkü kendilerini ilk defa çırılçıplak bulmuşlardı.

Şeytan uzaktan onlara bakıp gülüyordu.

Bu sırada gök kubbesini deler gibi, gaipten bir ses Adem'in kulaklarına erişiverdi.

Bu Tanrı'nın sesiydi.

Ses:

-"Ey Adem... Emrimden dışarı çıktığınız için Cennetimden sizi kovuyorum... Bundan böyle sen ekmeğini alın terinle kazanacaksın, Havva ise zahmetle doğuracaktır. Erkek ile kadın arasında artık kıskançlık ve fesat başlıyacak!"

Dedi.

Havva elleriyle gözlerini kapamış ağlıyordu.

-"Tanrım bizi Şeytan aldattı. Ona ceza yok mu?.."

Diye sordu.

Tanrı:

-"O, dünya dordukça lânetle anılacaktır."

Diye cevap verdi.

-"Ya Tavus Kuşu?"

-"Onun da eşleri bet çehreli, çirkin sesli ve çirkin ayaklı olacaktır."

Tavus Kuşu çırpınarak:

-"Ya Yılan?"

Diye sordu.

-"Onun da ayaklarını kestim. Onun çocukları ve torunları bundan böyle hep sürüneceklerdir. İnsanlar asla yılanları sevmiyecekler ve onun başını gördükleri, yerde ezeceklerdir."

Adem Cennetten kovulduktan sonra, dünyadaki Seylân adasına, Havva ile Cidde taraflarına sürülmüşlerdi. Sonra ikisi de buluştular ve onlardan bugünkü insanlar türedi.

Gelecek hafta :
Habeş İmparatoru ağlıyor.

BU İLK KADININ İLK ERKEĞE GÜLÜŞÜYDÜ. ADEM BU GÜLÜŞ KARŞISINDA KENDİNDEN GEÇMİŞTİ. HEMEN HAVVA'NIN ELİNDEN TUTUP ONU KALDIRDI. MELEK ONLARI YANLIZ BIRAKTI.

YAĞMURLU BİR GECEYDİ

Komiser Vels, adamın geçip gitmesine müsaade ettikten sonra, peşine takıldı. Sessizce yaklaşıp, arkadan yakalamak istiyordu. Adımlarını yaklaştırdığı sırada, bir çocuk çok yakından bütün gücüyle bağırdı: " Dikkat, Baret.... Arkanda polis var! ..

Yağmurlu bir geceydi Komiser Vels bozuk kaldırımda zorlukla yürüyordu. Önünü ancak binalardan akseden ışıklarla görebiliyordu. Birdenbire, nereden çıktığı anlaşılmayan 11-12 yaşlarında bir çocuk karşısına dikildi. Çilli, şirin bir yüzü vardı. Kısık bir sesle:

-Merhaba mister Vels! dedi. Beş dolar verirseniz, Joe Baret'in saklandığı yeri söylerim...

Komiser Vels, dört kişiyi öldürdükten sonra ortadan kaybolan Joe Baret'i üç aydanberi arıyordu. Korkunç katili bulamadığı için birkaç defa istifa etmeyi bile düşünmüş olan komiser, heyecanla:

-Çabuk söyle... diye bağırdı. Nerede o?..

Starbari sokak, 10 numarada oturuyor... Her sabah saat yedide, saklandığı evden çıkıyor... Sokağın köşesindeki tütüncüye gidiyor... Sigara ve gazete alıyor... Siyah bir şapkası, etekleri yere sürünen bir pardesüsü var...

Çocuğun tarif ettiği adam, Joe Baret olabilirdi. Komiser parayı uzatırken:

-Adın ne senin? diye sordu. Gerekirse seni nerede bulabilirim?..

Çocuk, kaçıp gözden kaybolduğu için, komiserin suali cevapsız kaldı.

xxxx

Komiser Vels, ertesi sabah saat yediye çeyrek kala Starbari sokağına gitti. Bir kapının içine gizlenerek, 10 numaralı binayı gözetlemeğe başladı. Dikkati çekmemek için sivil giyinmişti. Telâşla işlerine giden işçi ve memurların arasında Joe Baret'i görebilmek için aşırı bir dikkat sarfetmek zorunda kalıyordu. Gözlerini, kolundaki saatten ayıramıyordu. Dakikalar bir türlü ilerlemiyordu.

Aradan yarım saat geçmiş olmasına rağmen, Joe Baret görünmemişti. Saat yediyi çeyrek geçe ümitsizliğe kapılan komiser Vels, gizlendiği yerden uzaklaşacağı sırada, sonsuz bir heyecanla hareketsizleşiverdi. Siyah şapkalı, siyah pardesülü adam 10 numaralı binadan çıkmış, kendisine doğru geliyordu. Sağ ayağı hafifçe topallıyor, sağ omuzu her adım atışta sağa, ileri doğru fırlıyordu. Bu adamın Joe Baret olmaması imkânsızdı. Fakat, komiser Vels'i şüphelendiren tek şey, adamın kocaman bıyıkları ve sakalı olmasıydı. Saklandığı yerin önünden geçerken dikkatle adamın gözlerine baktı. Evet... bunlar, Joe Baret'in gözleriydi.

Komiser Vels, adamın geçip gitmesine müsaade ettikten sonra, peşine takıldı. Sessizce yaklaşıp, arkadan yakalamak istiyordu. Adımlarını sıklaştırdığı sırada, bir çocuk çok yakından, bütün gücüyle bağırdı:

-Dikkat, Baret... Arkanda polis var!

Elini cebine sokan Joe Baret, süratle geriye döndü. Fakat, ateş etmeğe fırsat bulamadı. Daha uygun durumda bulunan komiser Vels, iki saniye önce tetiğe dokunmuştu. Korkunç kâtil, gözleri dışarı fırlamış bir halde yüzükoyun, bir su birikintisinin içine yuvarlandı. Komiser Vels parmağını tetikten ayırmadan adama yaklaştı. Yüzüne tekrar dikkatle baktı. Joe Baret'ten başkası değildi.

Aynı anda komiserin yanına çilli yüzlü, sarışın bir çocuk yaklaştı. Kâtilin donuklaşan yüzünü tekmeledikten sonra, gözlerinden yaşlar akarak:

-Kalleş Joe! diye bağırdı. İşte seni de öldürdüler. Babamın öcünü aldım! Bir daha hiç kimseyi öldüremiyeceksin...

Komiser Vels, kafasının içini tırmalayan bir sürü sualin cevabını öğrenebilmek için, çocuğu yakalamak istedi. Fakat, başaramadı. Çocuk, parmaklarının arasından balık gibi kayarak kaçtı. Sokağın köşesinde gözden kayboldu.

HIZLI ESKİMOLAR ARASINDA

BAŞ TARAFI
ARKA SAYFADA

2

HIZLI ESKİMOLAR ARASINDA

Hızlı ve Prof. Bilgiç, yeni buluşlarını Groenland'da Eskimolar üzerinde denemektedirler.

İDARE: Ankara cad. Cemal Nadir sok. No:7 İstanbul BASILDIĞI YER: Web Ofset İleri Matbaacılık A.Ş. SAHİBİ: Erol Simavi YAZI İş. Md. Arslan Baran ABONE: Senelik 24, 6 Aylık 12, 3 Aylık 6 liradır.